

mange år til at sørge for, at man i al fald har en mulighed for at lære sig det, mens man er i folkeskolen.

Men spørgsmålet er jo, om vi ikke også skal rejse andre skolepolitiske spørgsmål. Er folkeskolens opbygning i virkeligheden gearret til at klare et informationssamfund? Er den måde med fagdelt undervisning i små kasser hist og her, som vi har – og som CD i øvrigt altid har været tilhængere af, men nogen skal jo nyvurdere tingene en gang imellem – i virkeligheden svaret på informationssamfundet?

Jeg tror, det var Ugebrevet Mandag Morgen, der offentliggjorde en rapport for halvanden måneds tid siden, der hed sådan noget som »Hvad skal Danmark leve af i fremtiden?«, hvor der var et stort afsnit om disse ting, og hvor konklusionen rent faktisk var, at det danske undervisningssystem er opbygget på en sådan måde, at det ikke kan geare eleverne og få de mennesker ud af systemet, som skal passe ind i de her ting.

Endelig er der vel også grund til at understrege, at det gamle krav om, at dansk læsning og skrivning skal være i orden, ikke bliver mindre af det her. Jeg tror, alle har været frustrerede oplevere af en computer, der ikke ville stave på samme måde som én selv, så man aldrig nogen sinde kunne finde ind i systemet, fordi man kom til at stave anderledes end det, der stod i indgangshalløjet. Det tror jeg vi alle har været ude for, og det bliver jo ikke mindre. Jeg er meget enig i – jeg tror, det var Enhedslistens ordfører, der sagde det – at man skal have viden for at spørge, altså man skal det skridt videre, for at man overhovedet kan udnytte systemet.

Jo, der er nok at tage fat på i undervisningssektoren, og det skal vel ske rimelig hurtigt.

Hvad angår de handicappede, har jeg fuld tillid til, at den handlingsplantanke, som ministeren har lagt frem, vil lede frem i en rigtig retning. Jeg er lige ved at sige, at det er jo også en forudsætning. Altså vi er vel alle sammen enige om, at har man et handicap, er der ikke noget i det danske samfund, man skal skubbes ud af på grund af det handicap. Hvis man er blind, skal man naturligvis have en mulighed for alligevel at fungere, selv om det bliver et informations-samfund; sådan skal det vel være i forbindelse med alle handicapgrupper, og det håber jeg ministeren vil arbejde meget med på.

Så er der dette med, at informationsteknologien og info-samfundet skulle være mere demokratisk osv. Det er rigtigt, at det giver let-

tere adgang til oplysninger, og det er jo godt, for oplysning gavner – forhåbentlig da – i al fald bl.a. den politiske debat.

Dernæst er der alle disse tanker om, at man kan diskutere frem og tilbage med hinanden på systemerne, og man kan holde konferencer, der varer fire dage, og så varer de i virkeligheden et år, fordi man kan blive ved med at skrive frem og tilbage og hive det ene og det andet frem. Flot nok, og det er selvfølgelig også med til at styrke demokratiet.

Og dér må jeg så komme med dagens anden kritiske bemærkning til ministeren: Jeg er stadig væk – og det er ellers mange uger siden – dybt skuffet over, at det ikke lykkedes regeringen at finde ud af at skaffe penge til, at man under det sociale topmøde kunne styrke NGO'ernes mulighed for at udnytte diverse datanet. Jeg synes stadig væk, det var for ringe, og jeg synes, at man undlod at bruge en lejlighed til rent faktisk at kunne have vist frem, hvad denne her teknologi kan.

Ud over at det var pinligt, at man, så vidt jeg husker, både i Egypten og i Rio havde haft mulighed for det, og at hollænderne i øvrigt statsstøttede det – men det kunne vi altså ikke finde ud af – så synes jeg, det var synd, at teknologien ikke fik lov til at blive vist frem på det tidspunkt. Det tror jeg også ministeren inderst inde er meget enig med mig i, men der kan jo være andre grunde til ikke at sige det herfra.

Det tredje, jeg godt vil sige, er, at den allerfarligste udvikling for demokratiet, der kunne komme ud af denne her teknologi, ville da være, hvis man skulle have daglige folkeafstemninger hver morgen kl. 7, hvor man så skulle tage stilling til alt godt fra havet.

Jeg hørte en ordfører fra Fremskridtspartiet tale om lige før, at det var vel nok pragtfuldt. Så har vi da et ustyrligt samfund, så har vi da et samfund uden konsekvens, og så har vi et samfund, hvor der aldrig er nogen, der vil træffe de ubehagelige, de negative, de upopulære beslutninger. Det bliver så alt, hvad der er godt kl. 7 om morgenen, alt, hvad der er populært, og som majoriteten gider rende efter – det vil så være det, der bliver vedtaget. Og det kan da godt være, at Fremskridtspartiet derefter vil få en del af sin politik ført igennem, fordi det jo er de meget populistiske synspunkter, men det behøver det jo ikke være rigtigere af, vil jeg sige til hr. Tom Behnke.

Jeg håber i al fald ikke, at misbruget af informationsteknologien vil føre frem til et Fremskridtssamfund på det område.